Quaresma - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 26/03/2017 - 09:00

1 Sa 16,1,6-7.10-13a
Ef 5,8-14
Jn 9,1-41

L'evangeli d'avui ens mostra la història del cec de naixement que, poc a poc, va fent un procés personal que el condueix fins al punt de creure en Jesús. És el llarg i sovint dolorós viatge d'una persona que és cridada a veure la vida d'una manera nova i que, com a resultat, pren un nou compromís en la seva vida.
Ell cada vegada veu més clarament que es tracta d'una crida de Déu, en qui pot confiar. Però també experimenta cada vegada més oposició i rebuig, fins al moment en què es perd, que és justament el mateix moment en que és trobat per Jesús. En canvi, els fariseus recorren un camí oposat, esdevenen cada vegada més i més cecs.

Jesús és el líder que ha "vingut en aquest món" per acompanyar els humils en el seu viatge a la visió i, d'altra banda, per exposar la ceguesa dels arrogants. Tanmateix, també en cadascú hi ha llum i foscor, no és simplement qüestió de 'bons' o 'dolents'. En cada persona es dóna aquest contrast.

La victòria de la llum demana que totes les persones que pertanyen a la llum esdevinguin elles mateixes llum, que il·luminin un món enfosquit i s'oposin a tot el que es porta a terme en la foscor o que enfosqueix la vida de les persones. Hom no pot pertànyer a la llum i ser indiferent al sofriment humà. Hom no pot simplement encongir-se d'espatlles quan té notícia de polítiques que oprimeixen les persones als països en vies de desenvolupament. Hom no pot ignorar falsedats o els tractes deshonestos en qualsevol organització, ja sigui en el lloc de treball o en la pròpia comunitat o en l'Església. Hom no pot alegrar-se que la llum de la creació no sigui més que una ombra de la Llum veritable de l'univers, i després ignorar alegrement la destrucció del medi ambient creat.

El desig de Llum és gran i universal, i la crida de Crist, la Llum del món, és la crida a sortir a la llum. Però en un món on encara hi ha molta foscor, ser filles i fills de la llum comporta d'assumir les càrregues i les creus de ser deixebles.

Senyor, recordem amb gran agraïment els moments en què ens vas obrir els ulls per veure que havíem de:
- relacionar-nos en un nivell més profund amb Tu, amb els membres de la nostra família, amb els amics;
- donar-nos més plenament al servei dels pobres;
- allunyar-nos d'una relació que ens tenia en servitud;
- viure més senzillament.

Recordem el llarg viatge en el que ens anaves conduint:
- aquells primers dies en què tot el que sabíem era només que alguna cosa important ens estava passant;
- la forma en què s'anava fent més clar que eres Tu qui ens cridaves;
- el temps dur quan, en la mesura que anàvem agafant més seguretat, ens enfrontàvem a l'oposició, el ridícul i el rebuig.

Recordem aquell bell moment:
- quan estàvem perduts, però sabíem que Tu ens havies trobat;
- quan sentíem la seguretat que estaves parlant amb nosaltres;
- quan molt fàcilment i de forma espontània et vam adorar.

Senyor, perdona'ns com a gent d'Església, quan ens deixem convertir en fariseus:
- segurs que sabem quina és la teva voluntat, qui ve de part teva i qui no;
- no disposats a acceptar que la gent pugui arribar a la llum fora del nostre ministeri;
- defugint les evidències i refugiant-nos en paraules pietoses;
- responent amb violència els que desafien la nostra saviesa.
- quan oblidem que cada persona neix per tal que les obres de Déu es manifestin en ella.

Et demanem Senyor que faci's un miracle per a nosaltres en aquesta Quaresma:
- que puguem anar-nos a rentar en alguna piscina de Siloè,
- i que en sortim amb la nostra vista restaurada.

Gràcies!

ETIQUETES
CEGUESA FOSCOR LLUM